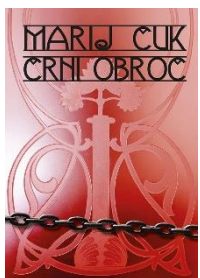

ZA TISTE, KI ŽELIJO VEČ

Marij Čuk: Črni obroč

Trst v letu 1920. V mestu, ki je bilo do 1. svetovne vojne pomembno avstro-ogrsko pristanišče in letovišče, je vse bolj čutiti naraščajočo nestrpnost do Slovencev in drugih neitalijanskih prebivalcev. V mestu se znajde dunajski advokat s svojo ljubico ter gorenjski par, ki se vrača na Bled. Proti lasni volji so pahnjeni v vrtinec dogodkov, ki jih spretno vodi Francesco Giunta, organizator fašističnega delovanja v Trstu, in ki se konča s požigom slovenskega Narodnega doma v Trstu.

»Nacionalni boj v Istri je neizogiben in se lahko konča edinole s popolnim izginotjem ene od obeh ras, ki si nasprotujeta. Če bomo imeli le srečo, da bomo prišli pod vlado naše italijanske domovine, se bomo z lahkoto znebili teh slovenskih in hrvaških kmetavzarjev. Sedaj smo to srečo dočakali,« je kričal Giunta, »kaj čakamo?« Oko za oko, zob za zob, Split moramo maščevati!« Množica je vzvalovila, se premaknila, zaploskala in navdušeno vzklikala.

Zoran Knežević: Dvoživke umirajo dvakrat

Zbirka kratkih zgodb *Dvoživke umirajo dvakrat* prinaša pogled v življenje priseljencev iz bivših jugoslovanskih republik. To so zgodbe o fizičnem delu, bolečini in ostrih medosebnih konfliktih. Junaki so razpeti med dvema poloma in se nikjer ne počutijo zares doma. Na eni strani je tako domovina: spomini na otroštvo in mladost, na herojsko dobo rock'n'rolla, a tudi spomini na patriarhat, globoko zakoreninjene predsodke in na nasilje, ki bo pozneje vzplamenelo v vojno. Slovenija kot dežela izseljenstva po drugi strani junakom ponuja malo večjo nazorsko sproščenost, ob tem pa jih pogosto zaznamujejo težki delovni pogoji, kapitalistično izkoriščanje in življenje na robu revščine.

Če ti rečem, da je super, ne bo držalo, a tudi slabo ni. Nekje vmes. Jebemti, jaz sem vedno nekje vmes. Vmes med tabo in mamo, vmes med Slovenijo in Srbijo, zdi se mi, kot da je moja zgodba nekje vmes med žalostinko in zgodbo o uspehu. Nekje med rojstvom in smrtjo, pri štiridesetih, na polovici življenjske poti. Niti sam ne vem, kje sem. Kako naj ti razložim?

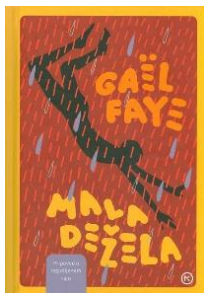
Jaap Robben: Bratov kožuh

Trinajstletni Brian z očetom živi v prikolici v odročnem kraju. Njegov starejši brat Lucien je nastanjen v ustanovi za otroke s posebnimi potrebami. Čez počitnice oče Luciena vzame v domačo oskrbo, odgovornost za brata pa naloži Brianu. Kljub revščini, očetovi brezbriznosti in negotovosti ob zahtevni nalogi, Brian najde način, da poskrbi za brata in njegove potrebe. Dokler se nekega dne vse usodno ne zaplete.

Trudiš se, kolikor se lahko. Ljudje, kot je tvoj brat, se hitro poškodujejo. Ti si že neke vrste njegov kožuh. Če ne bi bilo tebe, bi gotovo imel še več prask in modric.

Gaël Faye: Mala dežela

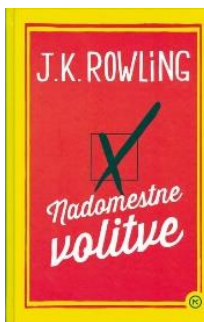

Desetletni Gabriel živi s starši in sestrico v premožni soški Bujumbure, v burundijskem glavnem mestu. Njegov oče je Francoz, mama Tutsijka iz Ruande. Neločljivo je povezan s štirimi prijatelji. Življenje zanje se začne po pouku, ko se potepajo, iščejo pustolovščine ob reki in kujejo načrte za prihodnost. A čar otroških dni se razblini, ko v državi izbruhne državljanska vojna, ki Gabriela in njegovo družino zaznamuje za vedno.

Naj še tako tuhtam, ne morem se spomniti trenutka, ko smo začeli razmišljati drugače. Domnevati, da bomo poslej na eni strani mi, na drugi pa sovražniki in Francis. Naj še tako brskam po spominu, si ne morem jasno priklicati trenutka, ko smo se odločili, da nam ni več dovolj, če si delimo tisto malo, kar smo imeli, in da ne bomo več zaupali, da bomo v drugem videli nevarnost, da bomo ustvarili tisto nevidno mejo z zunanjim svetom ter iz naše soške naredili trdnjavo in iz naše slepe ulice ogrado.

Še vedno se sprašujem, kdaj se nas je polotil strah.

J. K. Rowling: Nadomestne volitve

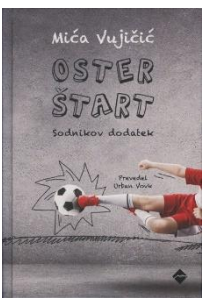

Pagford je idilično podeželsko mestece, toda ko član mestnega sveta nepričakovano umre, se boj za prazen sedež v mestnem svetu razplamti v pravo vojno. Bogati se spopadajo z revnimi, najstniki s starši, žene z možmi, učitelji z učenci ... v Pagfordu ni nič tako, kot se zdi. Za lepo fasado se razkriva družbeno dno.

»Sporočilo o Barryjevi smrti na spletni strani sveta krajevne skupnosti se je v vodah medmrežja izgubilo kot kamenček sredi širnega morja, komajda je vznemirilo gladino. Kljub temu so bile telefonske zveze v Pagfordu ta ponedeljek zasedene bolj kot običajno, po ozkih pločnikih pa so se zbirale majhne gručice ljudi

in osuplo preverjale, ali so informacije pravilne.«

Mića Vujičić: Oster štart

Oster štart je zgodba o odraščanju med razpadanjem Jugoslavije skozi oči najstnika. Spoznamo simpatično čudaške člane vojvodinske družine – tu so poleg pripovedovalca še oče, ki je nogometni sodnik nižjeligaških tekmovanj, in si honorarno služi z inštrukcijami matematike, mama zobozdravnica, ki se politično aktivira z ustanovitvijo lokalne radijske postaje, pomemben družinski član pa je tudi stric, ki je v vojni izginil.

Nikoli ne bomo izvedeli, v katerem grobu počiva stric Sima. Oče Dvojček bo zaman iskal njegovo sled, odtise ravnih stopal številka sedeminštirideset, in še bolj zaman prekladal lobanje in med njimi poskušal najti tisto z manjkajočimi zobmi, ki jih je stricu izbil delfin, ko sta se veselo tunkala v Kotorju. Sled ga bo pripeljala do Vukovarja, kjer bo skrivnostno izginila.